

Î N C H E I E R E

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecători

Victor Burduh

Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Maria Harea,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Harea împotriva Svetlanei Sîrghii, Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” și Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu notarul public Olga Mihailic cu privire la anularea actului juridic, anularea actului administrativ, recunoașterea dreptului de proprietate, radierea și înregistrarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Maria Harea și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2015, Maria Harea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Sîrghii, Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” și Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu notarul public Olga Mihailic cu privire la anularea actului juridic, anularea actului administrativ, recunoașterea dreptului de proprietate, radierea și înregistrarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 23 martie 1974 a fost înregistrată căsătoria între Ivan Harea și Maria Mirca, la moment fiind Maria Harea. După căsătorie locuiește în mun. Chișinău, str. Călărași 22 de aproximativ 40 de ani. Ulterior, împreună cu soțul fiind motivați de propunerea părinților acestuia, au construit mai multe anexe alături de casa soacrei Anastasia Harea și anume spațiul locativ casa de locuit, beci și garaj.

Maria Harea a relatat că în timpul vieții, soacra sa Anastasia Harea a încheiat cu Svetlana Sîrghii contractul nr. 1858 din 26 aprilie 2007 privind înstrăinarea bunului imobil cu condiția de întreținere pe viață a Anastasiei Harea.

Reclamanta a specificat că în perioada când a fost construită casa și anexele, legislația în vigoare nu impunea cerințe legate de obținerea certificatului de urbanism, a autorizației de construcție și alte documente de proprietate, construcțiile

fiind efectuate cu acordul soțului său, fără autorizații. Faptul posesiei și folosinței bunului imobil enunțat se confirmă prin contractele încheiate cu prestatorii de servicii comunale și facturile primite de aceste instituții.

Mai mult, Maria Harea a indicat că după efectuarea modificărilor în legislație privind dreptul de proprietate și regimul juridic al construcțiilor a apărut necesitatea perfectării actelor pentru recepția finală a casei de locuit și anexelor. Astfel, deoarece proprietarul pământului la acel moment era Anastasia Harea, împreună cu soțul fiind proprietari de facto a unei părți din bunul imobil, au fost duși în eroare de către pârâta Svetlana Sîrghii prin sugerarea de către ea de a înregistra dreptul de proprietate asupra bunului imobil pe dânsa, Svetlana Sîrghii obligându-se de a efectua separarea bunului imobil prin transmiterea părții construite de Maria Harea în proprietatea acesteia.

Reclamanta a specificat că după discuțiile cu Svetlana Sîrghii, ultima i-a argumentat că nu există o altă cale de legalizare a construcțiilor efectuate de ea și soțul său decât pe numele pârâtei. Svetlana Sîrghii având intenția de a-i induce în eroare prin utilizarea mijloacelor viclene și pentru a-i determina ca împreună cu defunctul Ivan Harea să semneze acte juridice ce ar duce la dobândirea în proprietate a bunurilor imobile construite de Maria Harea și Ivan Harea, au fost întocmite la notarul public Olga Mihailic procurile nr. 162 din 18 ianuarie 2011, nr. 1499 din 28 august 2008 și 3391 din 09 octombrie 2009. Ulterior, profitând de credibilitatea sa și a defunctului Ivan Harea, Svetlana Sîrghii i-a determinat pe ambii să meargă la OCT Chișinău și la alte instituții să perfecteze toate actele necesare pentru recepția finală a casei de locuit cu nr. cadastral 0100507.408.01, construcție cu nr. cadastral 0100507.408.02, construcție cu nr. cadastral 0100507.408.03, cheltuielile fiind suportate de reclamantă.

Maria Harea a relatat că, la 17 decembrie 2009 în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 1324, construcțiile menționate supra au fost date în exploatare și înregistrat dreptul de proprietate pe numele Svetlanei Sîrghii. Ulterior, după decesul soacrei Anastasiei Harea a reluat discuțiile cu Svetlana Sîrghii despre perfectarea actelor pentru înregistrarea dreptului de proprietate pe numele său, însă pârâta a insistat să extindă termenul până la sărbătorile de iarnă, după care până la sărbătorile de paști. După sărbători Svetlana Sîrghii i-a zis să meargă la OCT Chișinău să perfecteze un act pentru a începe procedura de înregistrare a construcțiilor.

Suplimentar, reclamanta a invocat că în luna aprilie 2015 a aflat că întregul bun îi aparține pârâtei Svetlana Sîrghii și la insistențele sale de fi separat bunul imobil, din partea pârâtei a primit răspunsuri evazive și promisiuni că bunul pe care îl posedă și de care se folosește se va realiza în viitor. Maria Harea a menționat că, la 13 mai 2015, a expediat pârâtei o somație prin care a solicitat soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă nu a primit niciun răspuns.

Astfel, reclamanta a considerat necesar de a menționa prevederile art. 228 alin (1) din Codul civil, care stipulează că actul juridic a cărui încheiere a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia din părți poate fi declarat nul de instanța de judecată chiar și în cazul în care autorul dolului estima că actul juridic este avantajos pentru cealaltă parte.

Mai mult, Maria Harea a specificat că este evident că fără utilizarea de către Svetlana Sîrghii a mijloacelor viclene, ea și soțul său Ivan Harea nu și-ar fi dat

acordul ca să primească prin procură împuterniciri și să acționeze în organele competente pentru a efectua recepția finală a construcțiilor pe numele pârâtei.

Maria Harea a solicitat anularea procurilor nr. 162 din 18 ianuarie 2011, 1499 din 28 martie 2008, nr. 3391 din 09 octombrie 2009, autentificate de notarul public Olga Mihailic.

- Separarea bunului imobil casa individuală de locuit cu nr. cadastral 0100507.408.01 și recunoașterea dreptului de proprietate după Maria Harea pentru încăperile separate prin lit. A3 și A5, precum și garajul cu nr. cadastral 0100507.408.03.

- Recunoașterea după Maria Harea a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile: casa individuală cu nr. cadastral 0100507.408.01 pentru încăperile separate lit. A3 și A5, precum și garajul cu nr. cadastral 0100507.408.03.

- Obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău să radieze din registrul bunurilor imobile, inscripția privind dreptul de proprietate pe numele Svetlanei Sîrghii pentru bunurile imobile cu nr. Cadastral 0100507.408.01, construcție accesorie cu nr. cadastral 0100507.408.02 și garajul cu nr. cadastral 0100507.408.03.

- Anularea și modificarea parțială a procesului-verbal cu privire la recepția finală nr. 1324 din 17 decembrie 2009, prin indicarea Mariei Harea ca beneficiar al bunurilor imobile lit. A3 și A5, garajul nr. 7 și beciul nr. 3.

- Încasarea din contul Svetlanei Sîrghii a cheltuielilor de judecată, asigurarea acțiunii și scutirea de la plata taxei de stat.

Pe parcursul examinării cauzei, Maria Harea a depus cerere de concretizare a cerințelor în temeiul art. 60 din Codul de procedură civilă, indicând ca pârât doar pe Svetlana Sîrghii și a solicitat suplimentar recunoașterea prin uzucapiune a dreptului de proprietate după Maria Harea, asupra bunurilor imobile: casă individuală de locuit cu nr. cadastral 0100507.408.01 și încăperilor separate prin lit. A3 și A5, precum și asupra garajului cu nr. cadastral 0100507.408.03 (vol. II, f.d. 2-3).

În motivarea cerinței, reclamanta a invocat că potrivit art. 332 din Codul civilă, dacă o persoană, fără să fi dobândit dreptul de proprietate, a posedat cu bună-credință sub nume de proprietar un bun imobil pe parcursul a 15 ani, aceasta devine proprietarul bunului respectiv.

Astfel, Maria Harea a relatat că a construit și posedat cu bună-credință imobilul, deoarece posesiunea este exercitată de 40 de ani și a fost întrunită condiția de exercitare a posesiunii timp de 15 ani. Posesiunea realizată de ea a fost utilă timp de 15 ani, până la înregistrarea dreptului de proprietate după Svetlana Sîrghii, posesiunea fiind utilă și la momentul depunerii cererii de chemare în judecată.

Ulterior, Maria Harea a depus a cerere de completare a cererii de chemare în judecată și a cererii de concretizare a cerințelor, solicitând atragerea în calitate de pârât a Primăriei mun. Chișinău și atragerea în calitate de intervenient accesoriu a notarului public Olga Mihailic (vo. II, f.d. 78-80).

Prin încheierea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cerința Mariei Harea cu privire la anularea și modificarea parțială a procesului-verbal cu privire la recepția finală nr. 1324 din 17 decembrie 2009, prin indicarea Mariei Harea ca beneficiar al bunurilor imobile lit. A3 și A5, garajul nr. 7 și beciul nr. 3, a fost scoasă de pe rol, deoarece pretenția se raportează la Legea contenciosului administrativ (vol. II, f.d. 123-126).

Prin hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea formulată de Maria Harea s-a respins, ca neîntemeiată (vol. II, f.d. 127, 137-150).

Cu referire la pretenția reclamatei cu privire la anularea procurilor nr. 162 din 18 ianuarie 2011, 1499 din 28 martie 2008, nr. 3391 din 09 octombrie 2009, autentificate de notarul public Olga Mihailic, prima instanță a menționat că cerința urmează a fi respinsă, deoarece Maria Harea nu a demonstrat că i s-ar fi încălcat careva drepturi prin autentificarea procurilor contestate și la examinarea cauzei s-a constatat că procurile sunt nule de drept prin faptul că termenul de valabilitate a expirat.

Referitor la solicitarea de separare a bunului imobil casa individuală de locuit cu nr. cadastral 0100507.408.01 și recunoașterea dreptului de proprietate după Maria Harea pentru încăperile separate prin lit. A3 și A5, precum și garajul cu nr. cadastral 0100507.408.03, instanța de fond a relatat că urmează a fi respinsă pretenția, deoarece în cadrul examinării cauzei s-a constatat că bunurile imobile la care pretinde reclamanta au fost construite de către bunicii pârâtei Pavel Harea și Anastasia Harea (vol. I, f.d. 152-153), iar dreptul de proprietate al Svetlanei Sîrghii a fost înregistrat în baza procesului-verbal de recepție finală, fiind garantat prin lege, contrariul nefiind demonstrat de către reclamantă.

Prima instanță a mai menționat că pentru a-și demonstra temeinicia pretențiilor înaintate, reclamanta a invocat proba cu martori și nu au putut fi reținute declarațiile martorilor, precum că pârâta i-ar fi promis Mariei Harea că va separa și va înregistra dreptul de proprietate după reclamantă, deoarece niciunul din martori nu au confirmat că au asistat la astfel de convorbiri între reclamantă și pârâtă.

Cu privire la cerința de recunoaștere prin uzucapiune a dreptului de proprietate după Maria Harea, asupra bunurilor imobile: casă individuală de locuit cu nr. cadastral 0100507.408.01 și încăperilor separate prin lit. A3 și A5, precum și asupra garajului cu nr. cadastral 0100507.408.03, Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a relatat că reclamanta nu a confirmat prin probe dreptul de posesie asupra bunului imobil, iar în cadrul examinării cauzei s-a constatat că între pârâtă și reclamantă a avut loc un conflict din motiv că Maria Harea nu eliberează construcțiile ce-i aparțin cu drept de proprietate Svetlana Sîrghii, fiind confirmat și prin declarațiile martorului Svetlana Rotaru (vol. II, f.d. 26), de aici rezultă că posesiunea nu a fost utilă cum afirmă reclamanta, cerință care a fost respinsă.

Referitor la pretenția de obligare a Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău să radieze din registrul bunurilor imobile, inscripția privind dreptul de proprietate pe numele Svetlanei Sîrghii pentru bunurile imobile cu nr. Cadastral 0100507.408.01, construcție accesorie cu nr. cadastral 0100507.408.02 și garajul cu nr. cadastral 0100507.408.03, prima instanță a respins și acest capăt de cerere, deoarece reclamanta nu a prezentat probe care ar fi demonstrat ilegalitatea acțiunilor regulatorului organului cadastral la înregistrarea dreptului de proprietate după Svetlana Sîrghii.

Luând în considerare că toate cerințele reclamantei a fost respinse, prima instanță a respins și solicitarea de încasare a cheltuielilor de judecată.

La 20 aprilie 2018, Maria Harea a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, scutirea de la plata taxei de stat, casarea hotărârii din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de scutire de la plata taxei de stat depusă de Maria Harea (vol. III, f.d. 155).

Prin decizia din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Maria Harea și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani (vol. III, f.d. 83-97).

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a constatat că hotărârea primei instanțe este una fondată și legală, nefiind stabilite nici un temei expres prevăzut de lege, care ar impune casarea hotărârii. Argumentele apelantei au fost reiterate din cererea de chemare în judecată, fiind cercetate și apreciate corect de prima instanță.

La 14 noiembrie 2019, Maria Harea a declarat recurs împotriva deciziei din 22 august 2019 Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că există motive de casare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, deoarece normele de drept procesual au fost încălcate și aplicate eronat prin soluționarea problemei care afectează drepturile unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Maria Harea a relatat că în mun. Chișinău, str. Călărași 22 mai locuiesc și au posedat imobilul pe o perioadă mai mare de 15 ani copiii săi Aliona Bulbu (Harea) și Evghenii Harea. În ședința de judecată din 22 august 2019, Aliona Bulbu a declarat că împreună cu părinții și fratele ei Evghenii Harea au construit și posedat imobilul aflat în litigiu, iar instanța de fond fără a informa părțile a luat o hotărâre care afectează drepturile ei și a fratelui.

Mai mult, recurenta a menționat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel respingând cerința de recunoaștere a dreptului de proprietate prin uzucapiune au pronunțat o hotărâre care poate afecta interesele Alionei Bulbu și ale lui Evghenii Harea, moștenitorii legali ale lui Ivan Harea, care au posedat cu bună-credință timp de 15 ani spațiul locativ, beciul și garajul.

Maria Harea a considerat că neantrenarea în proces a persoanelor a căror drepturi sunt lezate, reprezintă o violare a drepturilor la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO și constituie un temei legal de casare a deciziei, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

Suplimentar, recurenta a invocat că instanța de apel a dat o interpretare restrânsă și greșită a prevederilor art. 334 din Codul civil, din care rezultă că în cadrul termenului necesar uzucapiunii urmează a fi inclusă și perioada de posesiune a predecesorului, dacă ultimul a posedat bunul cu respectarea condițiilor necesare uzucapiunii. Totodată, a apreciat decizia instanței de apel ca nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în raport cu actele anexate.

Recurenta a relatat că instanța de apel, judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, referindu-se în mod selectiv la unele constatări reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii și a omis faptul că ea locuiește în mun. Chișinău, str. Călărași 22 de aproximativ 40 de ani, deoarece a fost probat faptul posesiunii și folosinței bunului imobil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată avocatului recurentei Arina Țurcan-Donțu, prin intermediul poștei electronice, la 04 octombrie 2019, conform informației anexate la materialele cauzei (vol. III, f.d. 99), însă date despre recepționarea deciziei contestate nu sunt la materialele cauzei.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs consideră că recursul declarat de către Maria Harea la 14 noiembrie 2019, este depus cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 11 decembrie 2019, în adresa intimațiilor Svetlana Sîrghii, Agenției Servicii Publice, Primăriei mun. Chișinău și notarului public Olga Mihailic a fost expediată copia recursului declarat de Maria Harea (vol. III, f.d. 133).

La 13 ianuarie 2020, Svetlana Sîrghii, reprezentată de avocatul Petru Coșleț a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea cererii de recurs depusă de Maria Harea, ca inadmisibilă (vol. III, f.d. 136-142).

La 16 ianuarie 2020, IP „Agenția Servicii Publice, reprezentată de Vera Șuparscaia a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea cererii de recurs depusă de Maria Harea, ca inadmisibilă (vol. III, f.d. 143-144).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Primăriei mun. Chișinău și notarului public Olga Mihailic să-și expună poziția față de temeiurile recursurilor.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Maria Harea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Maria Harea, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Maria Harea nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul

declarat de către Maria Harea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Maria Harea împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Harea împotriva Svetlanei Sîrghii, Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” și Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu notarul public Olga Mihailic cu privire la anularea actului juridic, anularea actului administrativ, recunoașterea dreptului de proprietate, radierea și înregistrarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan